

Sygn. akt **XXV C 411/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Piotr Bednarczyk**

Protokolant: Agnieszka Kukwa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 marca 2018 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) **Bank SA w W.**

przeciwko P. Z.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 209 702zł 22gr (dwieście dziewięć tysięcy siedemset dwa złote dwadzieścia dwa grosze) wraz z:

- a. odsetkami równymi dwukrotności odsetek umownych, ale nie więcej niż odsetki maksymalne, naliczanymi od kwoty 202 429zł 28 gr za okres od 19 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,
- b. Odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 256zł 96gr za okres od 18 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty
- c. Odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 7 012zł 84gr za okres od 18 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 10252zł 22gr (dziesięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt dwa złote dwadzieścia dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XXV C 411/17

Uzasadnienie wyroku z dnia 19 marca 2018 r.

W pozwie z 18 stycznia 2017 r. (...) Bank SA domagał się zapłaty kwot wskazanych w pozwie oraz odsetek i kosztów procesu. Powód wskazał, że dochodzona należność wynika z umowy kredytu, która wobec zaprzestania spłat została wypowiedziana przez powoda.

Pozwany P. Z. na rozprawie wniósł o oddalenie powództwa. Nie podnosił konkretnych zarzutów, wskazywał jedynie na swą trudną sytuację osobistą. Bogatsza argumentacja wpłynęła do Sądu już po wydaniu orzeczenia, toteż nie mogła zostać wzięta pod uwagę.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

Powództwo okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 69 Prawa bankowego przez umowę kredytu kredytobiorca zobowiązuje się do spłaty kapitału udzielonego kredytu wraz z umówionymi odsetkami i prowizjami. Umowa kredytu na zakup mieszkania została zawarta w dniu 19 grudnia 2007 r. Na jej podstawie pozwany uzyskał kredyt w kwocie 123 797,01 zł indeksowany do

kursu franka szwajcarskiego. 19 grudnia 2007 r. strony zawarły aneks do umowy, zezwalający na spłatę z pominięciem spreadu na rzecz banku. Wobec zaprzestania spłat bank wypowiedział umowę w dniu 31 maja 2016 r. Wysokość zadłużenia na dzień 18 stycznia 2017 r. wyniosła 209 702, 22 zł.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie dokumentów w postaci zestawienia wpłat (k. 47-73), oraz kserokopii umowy z aneksem (k. 26-37) i wypowiedzenia (k. 38-39). Wysokość zadłużenia wynika ponadto z wyciągu ksiąg bankowych (k. 25). Jak już wskazano, pozwany nie kwestionował tych dokumentów ani kserokopii, nie twierdził nawet, że dokonał innych wpłat niż wykazane przez Bank.

Jakkolwiek zarzut nieważności związany z możliwością samodzielnego ustalenia przez bank wysokości odsetek został podniesiony już po wydaniu wyroku, to Sąd przeanalizował sprawę pod tym kątem z urzędu. W ocenie Sądu umowa zawarta między stronami nie pozwalała na dowolność w kształtowaniu odsetek. Jak wynika § 12 umowy kredytowej odsetki obliczane są jako suma stałej marży banku oraz indeksu DBCHF będącego pochodną stóp procentowych używanych na rynku międzybankowym i ustalanych przez podmioty niezależne od banku. Tego rodzaju regulację umowną można porównać z oprocentowaniem opartym na konkretnej stopie procentowej NBP (np. lombardowej). Ponieważ podstawa do zmiany oprocentowania została jednoznacznie wskazana w sposób niezależny od woli banku, to nie można mówić o dowolności z jego strony przy ustalaniu oprocentowania kredytu.

Zdaniem Sądu w sprawie niniejszej nie ma podstaw do uznania umowy za sprzeczną z zasadami współzycia społecznego ze względu na postanowienia o indeksacji kredytu do kursu waluty obcej. Sądowi znane są przykłady orzeczeń odwołujących się do tego stanowiska, jednakże orzeczenia te zapadły w innych okolicznościach faktycznych.

W tej sytuacji powództwo należało uwzględnić w całości, obciążając przegrywającego pozwanego całością opłat poniesionych przez powoda przy wytaczaniu powództwa, stosownie do art. 98 § 1 kpc. Dlatego też Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.